

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Column

Rutgers, M.R.

Citation

Rutgers, M. R. (2010). Column. *Bestuurskundige Berichten*, 25(2), 20. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211911>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211911>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

COLUMN

door Prof. dr. Mark Rutgers

Hoogleraar Filosofie van het Openbaar Bestuur aan de Faculteit der Maatschappijen en Gedragswetenschappen van de Universiteit van Amsterdam en Dean van de Graduate School of Social Sciences.

Bestuurskunde heb ik altijd als een breed vakgebied ervaren, niet in de laatste plaats door de gevarieerde achtergrond van mijn docenten en latere collega's. Mijn eerste kennismakingen met bestuurskunde stamt uit 1984. Toen besloot ik de nieuwe opleiding in Leiden als bijvak te kiezen. De docenten waren van zeer divers pluimage: van sociaal-geograaf en met veel praktijkkennis (professor Van Braam), tot jonge medewerkers net uit de collegebanken. Zo zat er bij de staf in de loop der jaren van alles: socioloog, jurist, politicoloog, historicus, econoom, antropoloog, psycholoog en ikzelf als filosoof. Hoe is dat allemaal te rijmen met het streven naar de bestuurskunde als samenhangend vakgebied? Welnu, belangrijk voor deze hele mikmak aan disciplines was dat van iedereen werd verwacht dat deze zich zou ontwikkelen tot algemeen bestuurskundige. De staf werd dan ook ingezet voor allerlei vakken, niet alleen de eigen specialisatie. Dat streven naar een brede ontwikkeling van de stafleden ging natuurlijk ook wel eens mis. Er waren nu en dan degenen die helemaal niet van plan waren zich te ontwikkelen tot bestuurskundige, maar vasthielden aan hun vermeende disciplinaire identiteit. Meestal vertrokken die na een poosje weer richting 'moederdiscipline.'

Hoe is de stand van zaken tegenwoordig? Is de bestuurskunde nog steeds een smeltkroes voor degene die zich willen verdiepen in het openbaar bestuur in brede zin? Alvorens daarover wat meer te poneren moet wel worden bedacht dat aanvankelijk door menigeen - waaronder Van Braam - werd verwacht dat de bestuurskunde op termijn een 'eigen discipline' zou worden: de toekomstige medewerker zou immers bestuurskunde hebben gestudeerd. Dat laatste valt echter best tegen, deels doordat de belangstelling om door te gaan in de wetenschap bij studenten bestuurskunde wat lager lijkt te liggen, deels doordat er altijd behoefte is aan nieuwe inbreng vanuit ander vakgebieden bij de werving van stafleden. Minstens zo interessant is dat bestuurskundigen ook weer specialiseren of 'eenzijdig' worden in hun benadering (met publiek management en beleidsvorming als belangrijkste twee kampen). Dat is begrijpelijk, immers specialisatie is het credo in wetenschap en samenleving.

Nu is het allemaal overigens erg betrekkelijk welke discipline men oorspronkelijk studeerde (en de eenjarige masteropleidingen versterkt dat). Zelf ben ik met mijn recente vertrek uit Leiden van de bestuurskunde overstapt naar de politicologie (na enig wikken en wegen, aangezien ook sociologie een optie was). Aan de UvA bestaat vanouds echter een politicologische benadering van 'bestuur en beleid.' In Leiden lijkt de instroom van politicologen in de staf het sterkst te zijn geweest de laatste jaren. Op zichzelf allemaal geen probleem, mits een ieder zich maar met de bestuurskunde gaat identificeren. Dat laatste is echter allang niet meer vanzelfsprekend en dat is wellicht problematisch. Ter vergelijking, de afgelopen weken heb ik in mijn nieuwe functie een hele rits aan hoogleraren in de sociologie, antropologie, politicologie, planologie, sociale geografie en international development gesproken. Het aardige was dat minstens 1 op de 3 iets anders bleek te hebben gestudeerd in het verleden. Variërend van de fysisch-geograaf die hoogleraar sociale geografie is, tot de politicoloog die hoogleraar sociologie is. Let wel, allen blijken zich nadrukkelijk te identificeren met hun 'nieuwe' vakgebied. Het laat zien dat binnen de sociale wetenschappen de grenzen vaag zijn, sterker nog, binnen alle vakgebieden is weer een keur aan elkaar betwistenden benaderingen te vinden. Maar, tegelijkertijd toont het dat gedrevenheid om zijn of haar nieuwe discipline verder te ontwikkelen en uit te bouwen voorop staat. Daar zit ook de uitdaging voor de bestuurskundigen aan de universiteit: in weerwil van de lonkende specialisatie en eigen kennis en interesses, te zorgen voor een brede opleiding en een dito onderzoekprogramma: interdisciplinariteit vereist nadrukkelijk discipline!

LEIDEN WEES SCHERP!

ORANGEBOOK

VERENIGINGSDRUKWERK & ADVIES

www.orangebook.nl

VOOR VERENIGINGEN HET BESTE ALTERNATIEF OP GRAFISCH GEBIED